SPORTUL - ȘCOALĂ A EDUCAȚIEI

CALITĂȚILE TINERILOR PERFORMERI TREBUIE ȘLEFUITE CU STĂRUINȚĂ

An de an, la porțile performanței bat zeci și zeci de tineri talentați, cu reale posibilități de afirmare. Cum sînt ei îndrumați pentru a ajunge pe culmile măiestriei ? Ce fel de exemplu primesc ei de la antrenori, de la colegii mai vîrstnici ? Iată doar două, din multitudinea de întrebări la care trebuie să se gîndească și să răspundă cu seriozitate cei chemați să îndrume pașii tinerilor performeri, probleme de o deosebită actualitate vizînd calitatea muncii de îndrumare și educație care se prestează la nivelul cluburilor și asociațiilor sportive, responsabilitatea și exigența tehnicienilor.

Pagina de astăzi investighează o serie de aspecte pe această temă, a grijii față de tinerele talente, relevînd o serie de fapte pozitive, dar surprinzînd, din păcate, și unele lipsuri care se mai manifestă în diverse locuri.

TALENTUL ESTE CA O FLOARE RARĂ...

În lumea sportivă a Brașovului numele inginerului **Dumitru Telescu** — azi cercetător științific la catedra de automobile și tractoare a Universității din Brașov — este foarte cunoscut. În ultimul timp și-a cîștigat o binemeritată apreciere și pentru stăruința în atragerea copiilor, a tinerilor, spre sporturile cu motor.

A început în urmă cu peste 10 ani, cînd a ales un grup de copii pe care să-i inițieze în tainele kartingului. **„Printre ei s-a aflat atunci și băiețașul Gheorghe Urdea, care, la cei 12 ani ai săi, m-a impresionat prin dragostea lui față de mecanică"**, își aduce aminte D. Telescu. Foarte îndeminatic, elevul a deprins cu multă ușurință conducerea, învățînd „din mers" — cum se spune — sudura, strungăria, mecanica fină. În ce fel ? Stînd zile, uneori seri întregi, lîngă Telescu, ajutîndu-l să-și pregătească mașina pentru cursele la care participa ca alergător.

— Îl ajutam să urce cît mai repede pe treptele măiestriei sportive, ni se confesează inginerul, **atît ca mecanic cît și ca pilot. Mergînd cu el spre concursurile la care participam, pe șosea îl învățam cum să aleagă cea mai bună intrare într-un viraj, cum se face derapajul controlat. Evident, n-am neglijat formarea lui ca om...**

Și tînărul Gheorghe Urdea s-a dovedit un aluat bun. El a devenit în scurtă vreme campion republican la karting, cîștigînd titlul zece ani la rînd (ultimul în 1977), timp în care a stabilit și cîteva recorduri de viteză pe circuit și în coastă. În ultimii doi ani a apărut și în cursele de automobile unde, de asemenea, are o bună comportare, dovadă fiind succesele lui din 1977 : este vicecampion la clasa Dacia 1300, gr. I în cursele de viteză în coastă, s-a aflat între cele **numai** 7 echipaje care au terminat dificilul „Raliu al Dunării", în circuite de viteză, i-a făcut „zile grele" campionului E. Ionescu Cristea, pe care dealtfel l-a și învins de două ori, a fost component al echipei României în Campionatul balcanic de raliuri.

— Un talent trebuie să-l crești și să-l ocrotești ca pe o floare gingașă, ne spunea Telescu. **Te ocupi bine de el, obții rezultate. Urdea este astăzi, la aproape 24 de ani, un tînăr format. Și-a îndeplinit baremul pentru titlul de maestru al sportului, este o speranță în automobilism, s-a căsătorit, are un copil. Ca mecanic la catedra de automobile și tractoare — unde a fost primit și în rîndurile membrilor de partid — lucrează în prezent cu mine la două prototipuri de miniturisme. Intenționează să-și continue cursurile pentru a deveni subinginer sau chiar inginer. Ca și pînă acum, îl încurajez în această importantă tentativă de perfecționare, de împlinire.**

Nu putem încheia aceste rînduri fără a aminti de meritele alergătorului și antrenorului Dumitru Telescu, care consacră o mare parte a activității lui kartingului — în care inițiază cu pasiune, de mulți ani, pionieri și studenți — avînd succese de seamă : elevii săi au cucerit numeroase titluri de campioni republicani. Și, zece ani la rînd, echipa de care se ocupă **(C.S.U. Brașov)** a obținut titlul de campioană.

Modesto FERRARINI

FIINDCĂ-I AL NOSTRU, FIINDCĂ L-AM CRESCUT, NU-I PUTEM IERTA GREȘELILE

Știrea a făcut repede ocolul orașului Bistrița : **Mircea Damian,** talentatul fotbalist de la Gloria a fost suspendat fără termen ! Motivul ? A fost găsit, noaptea, într-un local public. Sancțiunea a apărut multora exagerată. Desigur, acelora care n-au cunoscut conjunctura în care ea a fost aplicată.

Reîntors de la cursul de perfecționare organizat la Snagov, antrenorul **Al. Constantinescu** a atras atenția tuturor jucătorilor că, în afara procesului de pregătire, va ține seama — mai mult decît pînă acum — și de modul de viață al fiecărui fotbalist, de comportarea în teren, dar și în societate. **„De la un asemenea principiu nu înțeleg să mă abat,** a subliniat antrenorul, **după cum nu voi face nimănui concesii, indiferent de talent sau de utilitatea în echipă".**

Jucătorilor de la Gloria Bistrița trebuia să le fie totul clar : muncă și mai intensă, atitudine responsabilă în teren și în afara lui. Un apel acceptat de întreaga echipă. Mai puțin de Mircea Damian. Adică de unul din pilonii formației. Un jucător crescut la centrul de copii și juniori din Bistrița, acum titularizat în echipa mare. Un talent și un răsfățat al publicului. Poate tocmai de aceea Damian și-a îngăduit această ușurință...

Ne-am văzut cu Mircea Damian, după primirea sancțiunii. **„N-am intrat în restaurant, la „Coroana", pentru a consuma alcool. Am vrut numai să ascult puțină muzică. Firește, am greșit, m-am abătut de la o regulă de disciplină, de colectiv. Antrenorul mă prevenise. A fost, deci, în drept să mă și sancționeze. Pe merit..."**

Discutăm „cazul Damian" și cu **prof. Gh. Sănduță,** secretar la C.J.E.F.S. Bistrița - Năsăud. **„Sancțiunea este echitabilă, chiar și în această accepțiune — fără limită. Aș adăuga : la noi nu se prea revine la astfel de hotăriri, nu avem precedente în materie. Știm că unii au rămas surprinși de decizia conducerii clubului, fiind vorba de un copil crescut de noi, de un fotbalist cu vocație, ajutat să urce spre consacrare. Noi înțelegem să-l ajutăm și în continuare, nu însă cocoloșindu-i greșelile, ci corectîndu-l. Numai așa îl vom ajuta cu adevărat pe Damian. Numai așa vom spori autoritatea antrenorilor. Numai așa, ceilalți sportivi — nu numai fotbaliștii — vor ajunge să reflecteze, să tragă învățăminte. Pentru a obține o nouă calitate — cum ni se cere și acesta fiind și imperativul nostru, al tuturor — trebuie să manifestăm, alături de muncă angajantă, pasionantă, multă disciplină și responsabilitate socială. Altă cale nu există".**

Un punct de vedere cu care, se înțelege, vom fi întotdeauna de acord.

T. BRĂDEȚEANU

PENTRU CREȘTEREA UNUI CAMPION TREBUIE FĂCUT TOTUL

Secvența care urmează s-a desfășurat în vară, la poligonul bucureștean Tunari. Un copil de 14 ani venise, la îndemnul antrenorului său, tocmai de la Arad, să vadă — bine-înțeles, pentru prima oară în viața sa — un campionat european de tir. Lucrurile ar părea normale dacă tînărul elev n-ar fi fost doar un simplu începător în ale tirului : fusese descoperit de tehnicianul Ioan Popovici în luna februarie a anului trecut, adică doar cu vreo 5 luni înainte de campionatul de care am amintit. Avea să explice Ioan Popovici: „Cred în acest copil : este un mare talent. Așa că trebuie să-mi iau rolul în serios și să nu scap nimic din vedere pentru a-l forma ca un mare campion. Inclusiv să-l educ ca om cu o personalitate fermă, conștient de valoarea sa, dar care, dacă va pierde vreodată în viața lui, ca sportiv sau ca om, vreo luptă, să știe că poate să cîștige cu ocazia viitoare, prin luptă, prin muncă, prin voință. L-am adus la aceste campionate europene pentru ca să știe ce-l așteaptă, dacă vrea să devină un mare trăgător". Antrenorul Popovici acoperise spezele primei „deplasări" a elevului său din buzunarul propriu. **Asta a contat mai puțin, însă, față de ceea ce a cîștigat tînărul Sorin Babii din faptul că a cunoscut din explicațiile antrenorului Popovici, date chiar la fața locului, pentru ce a pierdut Dan Iuga și de ce a cîștigat Corneliu Ion în întrecerea de pistol viteză. Mai mult, Sorin a fost înscris să participe la un concurs organizat pentru juniori mari cu prilejul „europenelor", cunoscînd pe viu „botezul focului" marilor concursuri. Elevul antrenorului Popovici a trăit atunci intens un concurs important. Dar esențial a fost pentru el că participarea la acel campionat european, în calitate de învățăcel, a fost, în primul rînd, o experiență deosebit de utilă.**

Cu aproximativ o lună în urmă, categoria juniorilor II avea un nou campion, în persoana tînărului Sorin Babii. Dorind, parcă, să continue dialogul purtat cu ocazia „europenelor", antrenorul Popovici ne-a spus :„Sorin a cîștigat în fața mult mai experimentaților săi adversari și pentru că a trăit, în vară, marea experiență a campionatelor europene : de atunci încoace, l-am văzut la antrenamente mult mai serios, mult mai responsabil față de încrederea pe care i-am acordat-o. Același lucru mi l-au comunicat atît profesorii, cît și părinții lui".

Strădania profesorului s-a dovedit rodnică...

Radu TIMOFTE

CE FEL DE EXEMPLU ?

Așa cum începuse, meciul de volei dintre echipele **Rapid** și **C.S.M. Suceava** anunța o singură învingătoare : formația giuleșteană. Dar, iată că, după ce s-au impus detașat în primul set, voleibaliștii feroviari le cedează surprinzător pe celelalte, oaspeții realizînd surpriza etapei. Nu intenționăm să facem, din nou, cronica partidei, dar întîlnirea reține atenția pentru că evoluția slabă a sextetului rapidist nu s-a datorat numai jocului, ci, în primul rînd, carențelor disciplinare, disensiunilor ivite, la un moment dat, între jucători. **Astfel, Victor Cătălin** a părăsit supărat terenul, fiind schimbat ; **Tudor Popescu,** nervos, susținea sus și tare că „dacă pierdem, la sfîrșitul meciului îmi predau legitimația", dar a continuat să joace sub orice critică ; antrenorul nu a reușit în pauzele regulamentare să-i astîmpere pe sportivi, care se acuzau reciproc că intenționat nu evoluează la nivelul dorit, deoarece au promis (la rugămințile acestuia) antrenorului sucevean Tr. Căldare că-l vor... ajuta. Discuțiile au continuat, mai înfierbîntate, la cabine, oferind un spectacol dezolant, penibil.

În centrul acestei „întîmplări" s-au aflat **Victor Cătălin, Tudor Popescu, Florin State** jucători cunoscuți, cu putere de exemplu asupra celor mai tineri, mai nou veniți în familia voleiului giulești an, care și așa își adună cu trudă statornici practicanți. Cel fel de exemplu au dat ei lui Gruzuvache, Matei, Petre și celorlalți colegi ? Ce au învățat tinerii din echipă din acuzațiile reciproce că unii s-au lăsat cumpărați ? (E drept, mai apoi, toți au infirmat acest lucru, spunînd că în timpul discuțiilor cu antrenorul sucevean au luat o atitudine hotărîtă împotriva unor asemenea practici, dar suspiciunea continuă, pentru că în timpul meciului nimeni nu a făcut nimic să o dezmintă). Aceasta dovedește multe carențe în educația unor sportivi, care nu se ridică, prin comportarea lor, la înălțimea celor care, cu ani în urmă, au creat faimă Rapidului în voleiul național și internațional.

La ședința de analiză care a urmat meciului, mai toți au susținut că evoluția slabă, nervozitatea, sînt datorate oboselii, unor antrenamente prea tari, lipsei de mobilizare, unei slabe pregătiri pentru meci, considerat mult prea ușor și dinainte cîștigat (!) și nu altor cauze. Au existat regrete sincere (și angajamente din partea unora). Iată, de ce, ascultînd justificările jucătorilor, s-a hotărît să se dea un ultim avertisment sportivilor, pentru slaba lor prestație, pentru disensiunile care s-au ivit, și antrenorului Nicolae Meadu, pentru insuficientă muncă de educație.

Să sperăm că aceasta va fi o lecție pentru toți voleibaliștii de la Rapid, lecție pe care trebuie să o țină minte și cei mai vechi, dar mai ales cei noi, care trebuie să înțeleagă că nu se pot realiza performanțe de valoare fără a avea și o conduită sportivă ireproșabilă.

Emanuel FÂNTÂNEANU

GIMNAȘTII DIN ROSEȚII IALOMIȚEI NU MAI SÎNT COPII

Șase spiriduși — copiii **prof. Dumitru Zardova** din Roseții Ialomiței — au făcut popas, în vacanța de iarnă, în tabără, la Bușteni. Călătoria pe Valea Prahovei, în premieră, era un fel de răsplată pentru meritele lor în sport : cei mai buni pe județ, locul 4 pe țară la campionatele republicane rezervate școlilor generale.

Profesorul Zardova, modest, s-a ferit să ne prezinte această „carte de vizită" a elevilor pe care îi pregătește. Ne-au vorbit alții despre munca sa plină de dăruire desfășurată acolo, la Roseți, comună situată pe malul Dunării, între Călărași și Feteești...

...Gimnastică la Roseți ? Tentativa a apărut multora absurdă, în condițiile în care un profesor de educație fizică dispune în școală, numai de o sală improvizată. Și totuși, fără „condiții speciale", Dumitru Zardova s-a încumetat să selecteze și să modeleze gimnaști, din rîndul copiilor muncitorilor de la I.A.S., pe care i-a scos din anonimat, ducîndu-i, cum am arătat, pînă la fruntea județului și chiar pe un loc fruntaș în țară. Micii gimnaști din Roseți, **Victor Olteanu, Ionel Găinușă** sau oricare altul acceptă să lucreze zilnic cîte 3—4 ore la sol, sărituri sau paralele, animați — ca și profesorul lor — de ambiția de a ridica tot mai sus stacheta performanței. Prin muncă, prin disciplină, printr-o mare pasiune pentru acest sport.

„Îi crește ca un adevărat părinte, ca un bun pedagog, ni se spune. **Iar copiii răspund prompt grijii care li se poartă. Cu fiecare concurs conving că au realmente vocație pentru gimnastică și că pot să realizeze mai mult".**

A putea mai mult înseamnă, însă, a trece într-o altă treaptă a performanței, spre o nouă devenire. Cum ? De pildă, devenind secție afiliată a Clubului sportiv școlar din municipiul Călărași. O asemenea secție există, la nivelul fetelor. De ce n-ar fi dublată și cu o grupă de băieți ?

Micii gimnaști din Roseți au crescut frumos, drumul lor spre culmi mai înalte nu poate fi oprit aici. Toată lumea este de acord, inclusiv activiștii C.J.E.F.S. Ialomița. Cine, însă, se decide să ia o hotărîre ?... **(T. ST.).**

BREVIAR

● Prof. Doina Bălăiță de la Clubul sportiv școlar 2 București manifestă multă grijă față de o tînără jucătoare a sa, element de perspectivă și componentă a lotului național de volei : Gabriela Cojocaru, care evoluează în rîndul echipei de divizie școlară a Clubului sportiv, dar și în formația de Divizia A, I.E.F.S.. Sînt încă mulți antrenori care caută să-și mențină sportivii cei mai valoroși în echipa lor, la juniori, întîrziindu-le afirmarea..

● Cel mai bun produs al județului Olt la lupte greco-romane, Ion Rădulescu, aspirant la un loc în lotul olimpic, a beneficiat, în anii formării sale ca sportiv, de o serie de educatori adevărați. Primului său artizan, Ilie Popa, i-a urmat Gheorghe Voicu (profesor de educație fizică și diriginte său, la anul V al Liceului metalurgic din Slatina), apoi prof Marcel Vlad, antrenor la Clubul sportiv școlar din orașul de reședință al județului și în paralel Dumitru Bărbulescu cu care lucrează la divizionara A, Alumina. Rădulescu avînd — printr-o decizie a federației — o dublă legitimare. De la toți, elevul Ion Rădulescu a învățat — și învață încă, pentru că fostii dascăli nu-l uită nici acum — ce înseamnă munca, disciplina și responsabilitatea.

● Trei dintre rugbyștii prof. Alexandru Stefu de la Clubul sportiv școlar din Cluj-Napoca (Horvat, Baciu și Muresan) reprezintă „piesele" de bază ale echipei Viitorul, participantă merituoasă — cap de serie — în campionatul republican al juniorilor.

● Pe lîngă Casa pionierilor din Sibiu funcționează un cerc de karting cu bune rezultate, atît în munca de construcție originală a karturilor, cît și în concursurile republicane. Toate acestea se datorează, în cea mai mare parte, talentului tinerilor sportivi, dar și grijii deosebite cu care aceștia sînt îndrumați de instructorul Nicolae Tatu.